

Čekání na zázrak - Semtam

1. Už padá půlnoc, zní jen můj těžký krok,
oblohou snáší se k zemi mráz,
vítr ztichl, zbyl jenom úplněk,
i čas zůstal na chvíli stát.
2. A jinak nic, pouze průhledný svět,
má hlava zpřísnila výběr dat,
k smíchu je pokus předstírat,
že mi nedošel dech - naopak.
- R: Teď moje úsměvy nejsou tak tak upřímné,
moje pohledy nejsou tak bezelstné,
má důvěra není tak důvěrná jako dřív, jako dřív.
3. Výklady září a téměř na dosah
v koutě podloubí honí se prach,
čekám dál, snad na zázrak,
a místo něj vkrádá se strach.
4. Mým iluzím náhle vypnuli proud,
nadšení, cíle i chuť jsou pryč,
oblékám masku lhostejnou,
o pomoc dál klidně křič.
- R:
5. Zatím se hroutí zámky a láme led,
srdce okorá, tak jako chléb,
dobře vím, že nechci naposled
všechno vrátit zpět.
6. Kde mám vzít sílu znova vstát,
narovnat záda, slzy spolýkat,
chytit dech, vztek ukrývat
a ve frontách na úsměvy stát.
- R: